

Пенчо Славейков

Докле е младост, златно
слънце грей...

Докле е младост, златно слънце грей,
сърцето златни блянове лелей.
Докле е младост, леко път се ходи
и леки са световните несгоди.

Докле е младост, всичко е шега;
не хвърля сянка на сърце тъга;
дори тъгата извор е на радост –
докле е младост, ах, докле е младост!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6605>]